

2. partur

Seinast hoyrdu vit um, at Guð segði Ábraham at Hann skuldi leiða hann til eitt annað land. Og vit hoyrdu um hvussu tænararnir hjálptu til at pakka niður.

Funnu tit feilmar við teirri eini myndini seinast?

Nú skulu vit fara eitt sindur longur í søguni um Ábraham.

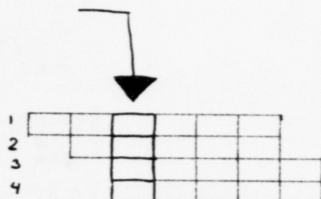
Á ferðini kom nú til stríð millum hirðarnar hjá Lot, sum var bróður Ábraham, og hirðarnar hjá Ábraham.

Tá segði Ábraham: Vit mugu ikki stríðast, vit eru jú brøður. Vel tær tær bara til hvørja síðu til vilt fara.

Meðan Ábraham og konan ferðaðust fingur tey einaferð nøkur vitjandi... Men tað fara vit at hoyra um næstu ferð.

Konan hjá Ábraham at

George hjá Rudolf 60 ár

Sunnudagin verður ein kendir íróttarmaður 60 ár, George Hartmann Niclasen, ella vanliga nevndur George hjá Rudolf, sum nú í nógv ár hevur búið í Havn og spældi fótbólt í TB í mong ár.

Tá hann og húskið fluttu til Havnar slepti hann tó ikki tilknýtinum til íróttina. Synirnir Petur og Ivan eru kendir innan

borðtennis og George hevur virkað aktívið í felagsarbeiðinum har sum formaður og nevndarlimur í ISF og sum nú seinni árin sum varaformaður í Borðtennisambandi Føroyar.

Tað eru slíkar persónar, sum føroyskur íróttur hevur brúk fyri, at teir

aftaná, at teir ikki sjálvir kunnu vera aktivir, taka upp tað ofta krevjandi og ótakksama felagsarbeiði.

Vit ynskja George hjartaliga tillukku við teimum 60 árunum.

vinir

Tøkk

Øllum tykkum, sum á ymiskan hátt gleddu meg á 60 ára degnum, takki eg hjartaliga.

Bestu heilsanir
Haldgrím Gregersen,
Syðrugøtu

Til minnis um Sigmund Petersen

F. 25.01.72 - D. 18.12.92

Tað kennist altíð tungt at missa ein av sínum nærmastu. Eg vil tí siga eitt sindur um teir tankar og minnir ið renna fram fyri meg, nú bróðursonur min, Sigmund, er farin, bert 20 ára gamal, og við honum nakað dýrabært, ið ongin kann seta istaðin.

Sigmund vaks upp í Silagøtu, í einum tryggum og góðum heimi, í einum umhvørvi har foreldur, systir, ommur og abbar, øll høvdu tokka til hann. Tað eg minnst um Sigmund sum barn, var ein fittur smádrongur, hugagóður og virkin, og til stóra gleði fyri síni foreldur og síni nærmastu. Djóravínur var hann eisini. Igjøgnum allan sin uppvøkstur atti hann bæði hund og kettu, sum hann var góður við. Tað visti seg eisini, nú hann gjørdist sjúkur og var innlagdur á Ríkishospitalinum, har hann sjálvandi ikki kundi fáa vitjan av hundi sínum, istaðin fekk hann 2 gullfiskar, sum hann gleddi seg yvir.

Sum unglingur møtti hann Anita, ein frálík genta, sum ikki nógv var fínnast av hennara maka. Tey valdu at fylgjast á livsveg teirra, tey vóru trúlovaði fingur ein deiligan son, sum tey vóru sera glað fyri.

Sum ung flest, høvdu tey nógv arættanir fyri framtíðina.

Men við eitt, broyttist alt. Bert 14 dagar aftaná at litli Ólavur var føddur, fekk Sigmund alvarsliga sjúku, sum kravdi at hann noyddist niður til Danmarkar á Ríkishospitalið til harða kemoterapi.

Hóast tað, at Sigmund fekk at vita hann hevði krabbamein, og at ein kann doyggja av hesi sjúku, gramdi hann seg ongantíð yvir sína hørðu lagnu.

Ein stór troyst fyri Sigmund var, at hansara nærmastu, alt sjúkrahúsarskeiðið vóru um hann.

Aftaná bert 7 mánaða sjúkraregu, komu deyðsboðini tann 18. desember, dagin eftir at vit høvdu fingið jólabræv frá Sigmundi, har hann millum annað skrivaði, at jólini mátti hann halda á Ríkishospitalinum, har foreldrin høvdu keypt jólatræ, og Anita hevði jólapyntað stovuna, men hann gleddi seg at møta okkum øllum aftur. Ja, mestast aftur tað gera vit, sum sálmaskaldið so rámandi sigur.

„Grovín er ei endamálið.“

Einsamøll situr tú nú Anita, við litla Ólavi, men einaferð kann tú gleða teg yvir at kunna greiða syni tínum frá um ein pápa, sum øll bert hava gott at bera, og sum var tín elskaði Páll Sigmund.

Sigrun og Carlo, tit hava mist tykkara elskaða son, og litla Vigdis sin einasta bróður, Sverri sin góða svág.

Men sorgarleikurin hevur rakt alla familjuna og vit vilja øll hjálpa til við at bera hesa tungu byrðu.

Svárur er missurin, saknurin stórur, men minnini eru ómetaliga rík.

Hvil í friði, góði Sigmund.

Æra verið minnið títt.

Gumma

Innsavningar til Bíbliufelagið 1992

Koltjarðar kirkja	1.173,25
Miðvágs kirkja	2.461,50
Sandavágs kirkja	2.990,00
Arnafjarðar kirkja	305,00
Argja kirkja	1.380,00
Skálavíkar kirkja	678,00
Hvalbiar kirkja	1.357,00
Óravíkar kirkja	668,00
Biggjar kirkja	230,00
Nólsoyar kirkja	958,00
Vágs kirkja	1.241,50
Fámjins kirkja	350,00
Porkeris kirkja	945,00
Sands kirkja	1.629,00
Funnings kirkja	500,00
Gjáar kirkja	200,00
Hvannasunds kirkja	2.000,00
Húsavíkar kirkja	714,00
Dals kirkja	494,00
Hovs kirkja	570,00
Svínoyar kirkja	330,00
Nes kirkja	1.090,25
Rituvíkar kirkja	1.635,00
Skúvoyar kirkja	575,00
Skopunar kirkja	1.347,75
Tjørnuvíkar kirkja	513,00
Víkar kirkja	608,75
Hvalvíkar kirkja	560,00
Viðareidis kirkja	549,00
Hattarvíkar kirkja	315,50
Glyvra kirkja	1.837,50
Norðskála kirkja	1.400,00
Eiðis kirkja	1.800,00
Kvívíkar kirkja	2.009,00
Vestmanna kirkja	1.306,25
Húsar kirkja	380,00
Sørvágs kirkja	2.216,00
Hest kirkja	678,00
Mikladals kirkja	1.200,00
Hósvíkar kirkja	905,00
Christianskirkjan	3.306,25
Sjóvar kirkja	3.605,00
Skála kirkja	2.275,00
Oyndartjarðar kirkja	825,00
Selatraðar kirkja	664,50
Havnar kirkja	3.508,75
Kirkjan á Kirkju	490,00

Íalt 56.774,75

Av misgáum kom hetta ikki við í yvirlitið hjá Bíbliufelagnum og tí seta vit upphæddirnar í ár í bløðini.

Vit takka hjartaliga fyri stuðulin.

K.V.
Hans J. Joensen